

Nr 22.

Ankom till riksdagens kansli den 26 februari 1918 kl. $\frac{1}{2}$ 1 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckt motion om höjning av de valda kyrkomötesledamöternas arvoden.

I en inom första kammaren av herr *Hammarskjöld* jämte fem andra av kammarens ledamöter väckt, till bankoutskottet hänvisad motion, nr 6, har hemställts, »att riksdagen måtte för sin del besluta, att vald ledamot av allmänt kyrkomöte, som icke är bosatt å ort, där kyrkomöte hålles, åtnjuter av statsmedel ersättning för resekostnad till och från kyrkomötet enligt de grunder, som i sådant avseende gälla för ledamöter av riksdagen, samt i dagtraktamente under kyrkomötet tjugu riksdaler, vilket dagtraktamente dock ej må överstiga sammanlagt sexhundra riksdaler. Vald ledamot av kyrkomötet som är bosatt å ort, där kyrkomöte hålles, undfår i dagtraktamente femton riksdaler, vilket dagtraktamente dock ej må överstiga sammanlagt fyrahundra femtio riksdaler.»

Till stöd för sin framställning hava motionärerna anfört följande:

»Genom beslut vid 1868 års riksdag och med bifall till Kungl. Maj:ts nådiga proposition angående bestridande av kostnaderna för allmänt kyrkomöte fastställdes, »att för hvar och en af allmänt kyrkomötes valda ledamöter blifvit bestämdt ett arvode, beräknadt efter Tio Riksdaler om dagen; dock att detta arvode, äfven om mötet skulle räcka längre tid än trettio dagar, icke i något fall må öfverstiga trehundra Riksdaler för varje vald ledamot».

Av motionärer i riksdagens båda kamrar väcktes vid 1917 års riksdag förslag om höjning av arvodet för riksdagens ledamöter, då på grund av penningevärdets fall det hittills utgående dagtraktamentet av tio kronor icke kunde anses täcka den betydligt ökade levnadskostnaden. Med anledning av dessa motioner beslöt riksdagen att såsom vilande till vidare grundlagsenlig behandling antaga konstitutionsutskottets förslag, »att ledamot av riksdagen, som icke är bosatt å ort där riksdag hålles, åtnjuter av statsmedel ersättning för resekostnad till och från riksdagen samt i dag-

traktamente under riksdagen tjugu riksdaler, vilket dagtraktamente dock ej må överstiga sammanlagt tvåtusenfyrahundra riksdaler. Ledamot som är bosatt å ort där riksdag hålles undfar i dagtraktamente femton riksdaler, hvilket dagtraktamente dock ej må överstiga sammanlagt ett tusen åttahundra riksdaler.»

Samma skäl som åberopats för höjning av riksdagsmännens arvode till belopp som motsvarar behovet kunna med lika rätt åberopas för höjning av arvodet till kyrkomötets ledamöter. Rättvisa och billighet fordra att de jämställas.»

Utskottet.

I betraktande av den ställning, kyrkomötet enligt regeringsformen intager i förhållande till riksdagen, anser utskottet, att i fråga om arvode till de valda kyrkomötesledamöterna böra gälla samma grunder, som nyligen fastställts för riksdagens medlemmar. Utskottet har därför ansett sig böra tillstyrka bifall till den i ämnet väckta motionen och hemställer,

att förevarande motion I: 6 må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 26 februari 1918.

På bankoutskottets vägnar:

ERNST HEDENSTIERNA.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

av första kammaren: herrar *Hedenstierna, Hallin, Ekman, Gustafsson*, friherre *Langenskiöld, Wickman, Roos* och *Sandler* samt

av andra kammaren: herrar *Berg* i Munkfors, *Borg, Sommelius, Bogren, Edbom, Henrikson, Persson* och *Lovén*.

Reservation

av herrar *Borg, Bogren, Edbom* och *Lovén*.